

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24.10.1974, sp. zn. 18 Co 515/74, ECLI:CZ:KSBR:1974:18.CO.515.1974.1

Číslo: 25/1977

Právní věta: V rozporu s článkem III zák. práce by byla výpověď pracovníka (pracovnice) s uplatněním výpovědního důvodu podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce, jestliže se přestěhováním za manželkou (manželem) nezhoršily nebo dokonce zlepšily jeho (její) podmínky pro výkon práce u organizace, u níž je zaměstnán (zaměstnána). /1/

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 24.10.1974

Spisová značka: 18 Co 515/74

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Pracovní poměr, Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 65/1965 Sb. § C3

§ 51

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Hodoníně byl zamítnut návrh na určení, že není dán důvod výpovědi uvedený v písemné výpovědi žalovaného žalující organizaci z 11. 2. 1974 podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce. Soud prvního stupně zjistil, že žalovaný uzavřel manželství a že je trvale přihlášen v místě bydliště své manželky v K. od 15. 2. 1974.

Žalující organizace se odvoláním domáhala změny rozsudku soudu prvního stupně tak, že se návrhu vyhovuje. Poukazovala na to, že žalovaný nedoložil organizaci, že se oženil a že následoval svou manželku do jejího bydliště, že se přihlásil k pobytu v místě bydliště své manželky až 15. 2. 1974, ale výpověď došla organizaci 11. 2. 1974, takže tu nebyl důvod výpovědi v době jejího podání. U žalovaného se také přestěhováním nijak nezhoršily podmínky pro dojíždění do práce u žalující organizace.

Krajský soud v Brně změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že rozhodl, že není dán výpovědní důvod podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce ve výpovědi žalovaného žalující organizaci z 11. 2. 1974.

Z odůvodnění:

Odvolací soud doplnil dokazování výsledkem žalovaného před odvolacím soudem a zjistil, že přespával u rodičů své manželky v K. již před sňatkem a po sňatku se tam zcela odstěhoval, že vzdálenost z původního bydliště žalovaného v S. do K. činí asi 4,5 km a že železniční i autobusové spojení z K. na pracoviště žalovaného je nyní lepší. Žalovaný se v žalující organizaci vyučil a zapracoval.

Není rozhodné, že žalovaný nesplnil svou ohlašovací povinnost danou mu pracovním řádem a neohlásil žalující organizaci včas uzavření sňatku. Bylo však zjištěno, že se přestěhoval do bydliště své manželky z S. do K., a to před tím, než dal výpověď. Není také rozhodné, kdy své přestěhování ohlásil u národního výboru, neboť toto ohlášení má evidenční charakter. Byl tedy z tohoto hlediska splněny podmínky platné výpovědi podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce, když také nebylo zjištěno, že by nebyly splněny další hmotněprávní předpoklady platné výpovědi (např. doručení výpovědi).

Odvolací soud však při úvaze o aplikaci ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce na daný případ je toho názoru, že je třeba citované ustanovení vyložit v souladu s čl. III zák. práce i s čl. 102 Ústavy ČSSR. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů musí být v souladu s právním řádem a s pravidly socialistického soužití. Důležitou součástí našeho právního řádu je zákon o plánu rozvoje národního hospodářství. Aby hospodářské organizace mohly tento plán řádně plnit, případně i překračovat, potřebují nutně k tomu i pracovníky; zájem mají zpravidla především na těch pracovnících, které si samy vychovaly. K této skutečnosti je namístě přihlížet.

Odvolací soud je proto toho názoru, že v projednávaném případě nelze vycházet jen ze slovního znění ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce a posoudit věc pouze z toho hlediska, že se žalovaný oženil a sledoval manželku do jejího bydliště.

V daném případě se totiž žalovaný přestěhoval pouze do vzdálenosti 4,5 km od svého dosavadního bydliště a přestěhováním za manželkou se nezhoršily jeho podmínky pro výkon práce u žalující organizace, nýbrž naopak se zlepšily. Město K., kde žalovaný nyní bydlí, má lepší železniční i autobusové spojení do B., kde má žalovaný pracoviště. Uplatnění důvodu výpovědi podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce by za těchto okolností bylo v rozporu s článkem III zák. práce.

Vzhledem k tomu bylo třeba rozsudek soudu prvního stupně změnit tak, že uvedený výpovědní důvod není v projednávané věci dán.

1) Tento výkladový závěr zaujalo již občanskoprávní kolegium bývalého Nejvyššího soudu v Závěrech k výkladu některých ustanovení zákoníku práce, Cpj 31/67 a Prz 36/67, jejichž obsah byl soudům sdělen v dříve pro služební potřebu soudů vydávaném Výběru rozhodnutí a sdělení ve věcech občanskoprávních č. 2/1967, III. běž. č. 1 (str. 56).